

[Inger Stilling Pedersen]

Jeg har talt med flere prostituerede, som *ikke* starter som narkomaner, men som af en eller anden grund – for at skaffe penge – starter som prostituerede og bliver narkomaner for overhovedet at holde tilværelsen ud, siger de. Skal vi gøre noget dér, må vi se på, hvad vi overhovedet kan gøre for den gruppe, og jeg er helt enig i, at når man ønsker at komme i behandling, skal det være her og nu. Det gælder jo generelt for alle narkomaner, at tre uger, ja bare en dag eller to, er for lang tid at vente.

Vi talte også om forebyggelse før, og der var nogle, der spurgte: Når mange nu kender problemerne i forvejen, hvorfor bliver de så narkomaner alligevel? Skal vi sætte ind med forebyggelse, må vi også forsøge at finde ud af, hvad årsagerne så er til, at de bliver det. Er det for at hævde sig? Er det, fordi de ikke klarer sig godt nok i skolen? Jeg har været ude for nogle, der har sagt: I den kreds bliver vi accepteret på lige fod. Hvad gør vi så i skolerne? Og hvad gør vi på alle de andre områder?

Vi kan ikke nå at få det hele med i dag. Men jeg tror, det er meget væsentligt at sige, at regeringen ikke bare taler om forebyggelse, men altså også ønsker at få gjort noget ved det, selv om det kan være utrolig svært at sætte ind på alle punkter.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Med hensyn til forebyggelse synes jeg, det er vigtigt i hvert fald at komme til den erkendelse, at det, at der findes stoffer, ikke er tilstrækkelig årsag til, at folk bliver narkomaner. Det er med andre ord ikke nok i en forebyggelse, at man bekæmper tilstedeværelsen af stoffer, for var stoffernes eksistens alene årsag til, at man blev narkoman, var vi jo alle sammen narkomaner og alkoholikere, for stofferne er så lette at få fat i. Jeg fik tilbudt stoffer så sent som søndag morgen, da jeg var på vej hen for at købe morgenbrød; de er altså lette at få fat i.

Der er altså andre årsager til, at man bliver narkoman – noget, der gør, at nogle bliver det, og at andre ikke bliver det – og det er dér, jeg så peger på, at en af de ting, som man trods alt ved har været afgørende for unge mennesker, der er i krise, eller som befinder sig i den kritiske gruppe, er, om de har mødt en voksen med ressourcer i netop det rette øjeblik, om der har været en person til stede i netop det rette øjeblik, som de kunne henvende sig til.

Derfor er det så vigtigt, at vi har nogle muligheder for at tilbyde børn og unge nogle åbne væresteder, hvor de kan være sammen med voksne, der har disse ressourcer, og som kan vise dem andre måder at løse deres problemer på.

(Kort bemærkning).

Fischer (KF):

Jeg prøver at efterlyse logikken i fru Pernille Frahms indlæg:

Jeg mener, at fru Pernille Frahm i sit første indlæg nævnte, at rygeheroin appellerede til helt nye grupper. Er det ikke i sig selv – hvis man skal holde sig til fru Pernille Frahms indlæg – en erkendelse af, at der er en fare ved, at der kommer noget nyt frem, som folk ikke kender, og hvor de simpelt hen ikke tror, det er farligt? Er det ikke i sig selv et tilstrækkeligt grundlag for den indsats, der skal gøres?

Med hensyn til politiets indsats bruger fru Pernille Frahm betegnelsen »stresspolitik«. Redegørelsen taler om en indsats på gadeplan. Det synes jeg er et mere nøgternt udtryk. Er det ikke en kendsgerning, at netop den indsats, der på gadeplan har været udført imod narkoen, har været medvirkende til, at vi i Danmark ikke har oplevet byområder, der er forsumpet?

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (V):

Jeg er helt enig med fru Pernille Frahm i, at der mangler døgninstitutioner. Det siger rapporten også, og man erkender jo også, at der er nedlagt alt for mange døgninstitutioner, og det er simpelt hen, fordi de er blevet for dyre. Det kan vi beklage, og dér kan vi så forsøge at finde ud af, hvordan vi så kan oprette disse døgninstitutionspladser for en billigere penge og således, at der er en effekt.

Hvad angår forebyggelse, er det jo et meget komplekst problem, vi står med her, for stofferne er næsten gratis i øjeblikket. F.eks. uddeles rygeheroin gratis, for dødens købmænd skal have nye kunder, og så starter de selvfølgelig med at uddele stoffet gratis, så de kan få folk tilvænnet.

Man oplever også, at unge mennesker på diskotek, der går på toilettet eller går ud og danser, og som måske har en slat stående i deres glas, kan blive udsat for, at når de kommer